

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Sag anlagt den 1. juni 2001 af Pescanova SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-119/01)

(2001/C 245/34)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 1. juni 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Pescanova SA, Chapela, Pontevedra (Spanien), ved Antonio Creus, Begoña Uriarte og Salvador Rodríguez.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 19. marts 2001 annulleres i det omfang den nedsætter den støtte, som Pescanova S.A. har fået tildelt i medfør af Kommissionens beslutning nr. C(94)3834/4 final af 21. december 1994 til oprettelse af et blandet selskab indenfor fiskeribranchen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede beslutning, der blev vedtaget dels under henvisning til forordning nr. 4253/88⁽¹⁾, navnlig dennes artikel 24, dels under henvisning til fiskeriaftalen mellem EF og Argentina⁽²⁾, fastsætter, at den fællesskabsstøtte, der blev ydet til sagsøgerne i 1994 på 1 824 813 EUR, skal reduceres til 1 351 995 EUR, hvilket medfører, at et beløb på 472 818 EUR skal tilbagebetales inden for en frist af 3 måneder fra beslutningen. Det er anført i beslutningen, at støtten reduceres med den begrundelse, at fiskerfartøjet Orense, der blev overført til Argentina i forbindelse med stiftelsen af det blandende selskab, ophørte med at fiske i argentinsk farvand uden først at opnå Kommissionens tilladelse hertil 16 måneder efter selskabets stiftelse, hvilket indebærer en væsentlig ændring i de betingelser, der lå til grund for tildeling af støtten.

Til støtte for sin påstand om annullation af den anfægtede beslutning gør sagsøgeren følgende anbringender gældende:

- *Manglende hjemmel*: Den anfægtede beslutning savner hjemmel, eftersom aftalen mellem EF og Argentina

ikke indeholder bestemmelser om fremgangsmåden i forbindelse med nedsættelse eller tilbagesøgning af den støtte, der er ydet til blandende selskaber inden for rammerne af denne aftale. Beslutningen henviser heller ikke til nogen fællesskabsretlig regel, hvoraf en sådan fremgangsmåde fremgår. Desuden har Kommissionen ikke på noget tidspunkt under forløbet redegjort for de konkrete regler i aftalen mellem EF og Argentina eller de betingelser i beslutningen om tildeling af støtte, som den finder, at sagsøgeren har tilsidesat. Sagsøgeren gør gældende, at der hverken foreligger nogen tilsidesættelse af aftalen mellem EF og Argentina eller af beslutningen om tildeling af støtte, og at den anfægtede beslutning bør annulleres, idet Kommissionen anlagde et urigtigt skøn vedrørende spørgsmålet om tilsidesættelse af de nævnte regler, da den vedtog den beslutning, der efter sagsøgerens opfattelse savner hjemmel.

- *Tilsidesættelse af god forvaltningsskik og kontradiktionsprincippet*: Kommissionen har ikke taget hensyn til de bemærkninger, der er anført i de skrivelser, som sagsøgeren gentagne gange har sendt til Kommissionen under den administrative procedure.
- *Manglende begrundelse*: I beslutningen henviser Kommissionen ikke til de retsregler, som den mener, er blevet tilsidesat. Den omtaler heller ikke de faktiske omstændigheder, der fik Orense til at ophøre med at fiske i argentinsk farvand, hvilket indebærer, at den heller ikke redegør for grundene til, at disse omstændigheder ikke kan betegnes som »force majeure«, der kan berettiggte til en nedsættelse af det beløb, der skal betales tilbage, og heller ikke for grundene til, at den ikke finder, at en sådan nedsættelse kan komme på tale.
- *Tilsidesættelse af princippet om retssikkerhed og beskyttelse af den berettigede forventning*: Sagsøgeren kunne under ingen omstændigheder have forudset den mulighed, at Kommissionen ville indlede en administrativ procedure med henblik på nedsættelse af støtten, som ikke var omhandlet i de relevante retsregler, specielt ikke når der henses til Kommissionens praksis på daværende tidspunkt og dens manglende reaktion, da selskabet meddelte de argentinske myndigheder, at man ville forlade argentinsk farvand.

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374 af 31.12.1988, s. 1).

(2) Rådets forordning (EØF) nr. 3447/93 af 28.9.1993 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Argentinske Republik om forbindelserne på havfiskeriområdet (EFT L 318 af 20.12.1993, s. 1).